

mæsser herom, men kun sørge for, at Interessenterne selv kom til at overbetæ, hvorvidt de vilde være istand til at paatage sig den Byrde, som vilde være nødvendig til Opfyldelse af deres Forpligtelser. Først derefter bør det Spørgsmaal komme til Afgjørelse, hvorvidt disse Fonds fremdeles skulle bestaae, en Afgjørelse, som man vistnok meget trostigt kan lægge i Regjeringens Haand.

Sa!l: Jeg skal kun tillade mig at gjøre nogle korte Bemærkninger med Hensyn til de Ændringsforslag, jeg har stillet, deels i Foræning med et Par af Udvalgets Medlemmer og deels alene, hvilke Forslag findes opførte paa Listen i Udvalgets Betænkning under Citr. B Nr. 1, 4 og 5. Under Nr. 1 findes to Forslag, der dog, som Formen jo ogsaa antyder, idet de findes optagne under Citr. a og b, staae i en nær Forbindelse. Forslagsstillerne have nemlig ikke kunnet ansee det for rigtig, at man i selve Loven optog en fast Begrænsning for de Lønningsbeløb, der skulle kunne udredes til Theaterstyrelsen og til de sceniske Kunstnere og Functionærer, som antages med et længere varende Engagement. Hvad Theaterstyrelsen angaaer, synes dette os saameget mindre passende, som det endnu maa ansees for at være tvivlsomt, hvorledes dens Ordning definitivt vil blive, hvilket allerede tilstrækkeligt antydes i selve Lovforslagets § 3 derved, at det henstilles som uafgjort, om den skal bestaae af een eller flere Personer. Med Hensyn til de sceniske Kunstnere, som antages ved privat Engagement, synes denne Begrænsning os for det Første at være en i og for sig unaturlig Indskrænkning i den Contractsfrihed, hvorpaa deres Stilling iøvrigt skal baseres. Naar man dernæst seer hen til den store Forskjellighed, der kan være i Henseende til Betydningen og Vigtigheden for Theatret af, at visse Kunstnere knyttes dertil paa en længere Tid, synes Begrænsningen os endnu mere uhensigtsmæssig, og vi frygte for, at den endog vilde kunne forhindre Antagelsen af Kunstnere, der vare af en saa fremragende Vigtighed og Betydning, at deres Afkæntagelse vilde være til Skade for Theatret, ikke blot i kunstnerisk, men ogsaa i reent finantziel Henseende.

Vi see heller ikke, at der er Grund til at frygte for nogen særlig ubesindig Overillelse ved disse Antagelser, selv om disse Bestemmelser udelades. Theaterstyrelsen antages ved kongelig Resolution, altsaa efter Indstilling af vedkommende Ministerium, og der skal ligeledes udtrykkelig Resolution med Hensyn til Bestemmelsen om de oeconomicke Billaar, hvorunder denne Styrelse skal stilles. De contractmæssigt antagne sceniske Kunstnere skulle dernæst ikke engang kunne antages af Theaterstyrelsen alene, men der skal — som det siges i § 6 — have Samtykke dertil af vedkommende Ministerium, som ligeledes skal give sit Samtykke til Bestemmelsen af de Lønninger for Stuepillerne, der normeres ved Contract. Endelig forekommer det os, at den Interesse, som Statskassen navnlig altsaa gennem Rigsdagen kan have, er fuldkommen fyldestgjort ved Bestemmelsen i § 8, hvorefter det hele Beløb, der skal kunne udredes til Theaterstyrelsen og til de contractmæssigt antagne sceniske Kunstnere, ikke kan overstige en vis Sum, der udtrykkelig fastsættes i Loven, og som ogsaa er fastsat i det Lovforslag, som nu foreligger. Dette synes os at være en naturlig Begrænsning, hvis Overholdelse ogsaa bør paasees fra Lovgivningsmagtens Side; men extraordinært at blande Rigsdagen ind i Afgjørelsen af enkelte Spørgsmaal om Kunstneres Antagelse og Billaarene derfor synes os at være lidet passende, uden Hensyn til, at det kunde medføre baade Skade og Tab, naar man maatte udsætte Afgjørelsen derefter. — Det andet Ændringsforslag, som er stillet af mig i Forbindelse med et andet æret Medlem af Udvalget, er det, der findes under Nr. 4; det angaaer Theatrets saa ofte omtalte Gjæld til Sors Academi, idet vi have foreslaaet, at det udtrykkelig skal siges i Lovforslaget, at denne Gjæld skal eftergives. Naar man sammenligner denne kortsatte Bestemmelse med de mere vidtløftige, som derom findes i 3 af Lovforslagets Paragrapher, nemlig §§ 24, 28 og 29, kunde det synes, at der maatte være en meget væsentlig Forskjel i saa Henseende, men det er dog forekommet os, at Forskjellen i og for sig ikke er saa stor. Det er ganske vist, at der kan opstaae en meget væsentlig Forskjel, men det